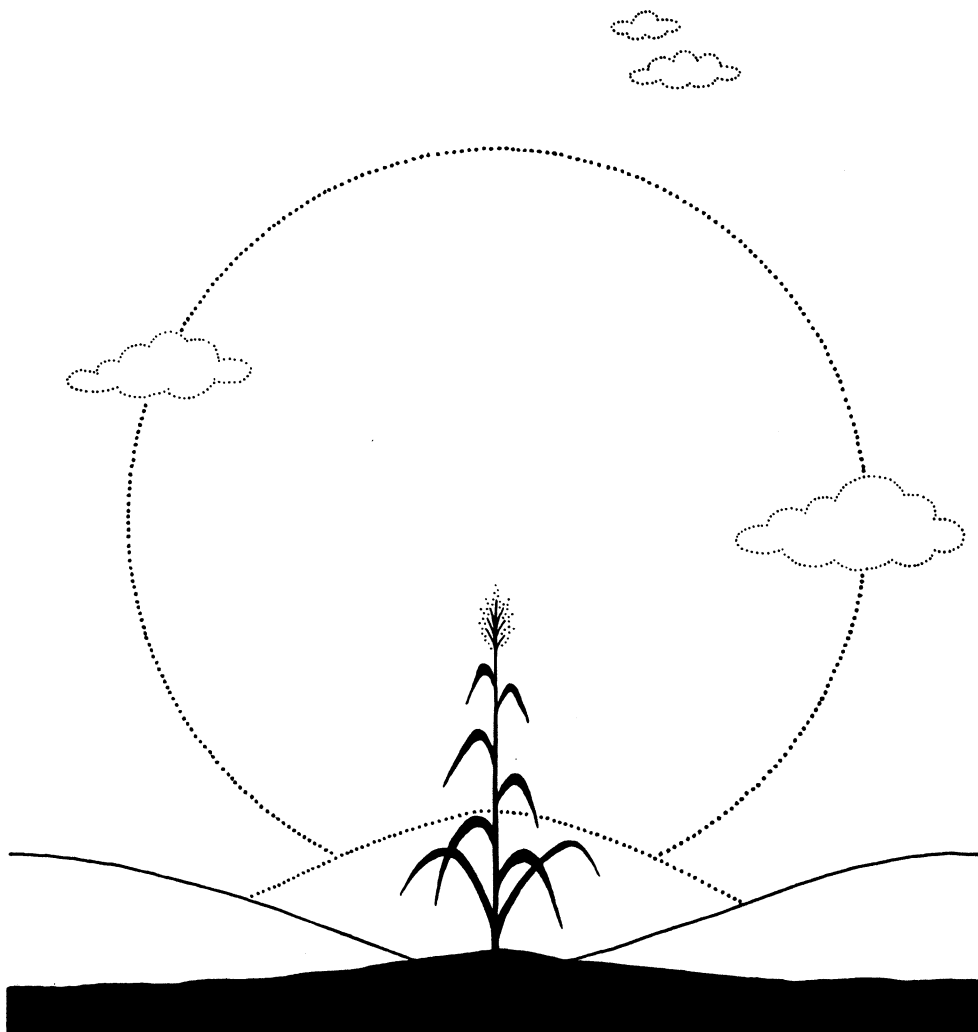

Germana Llum

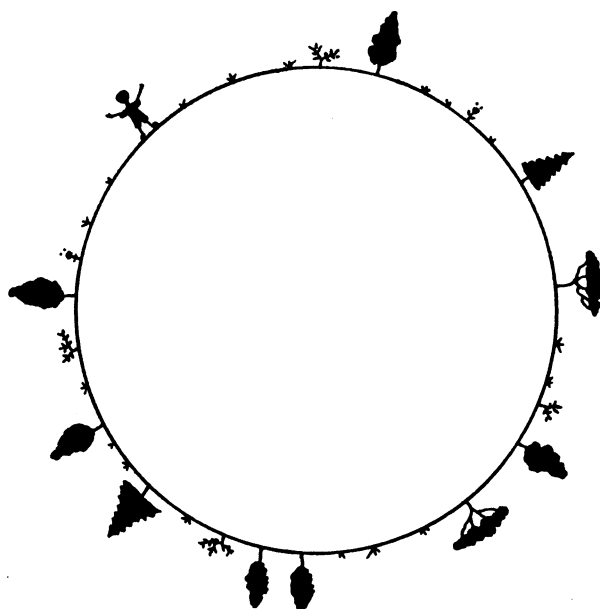
L'Obrador Imaginari

© JMS - L'Obrador Imaginari

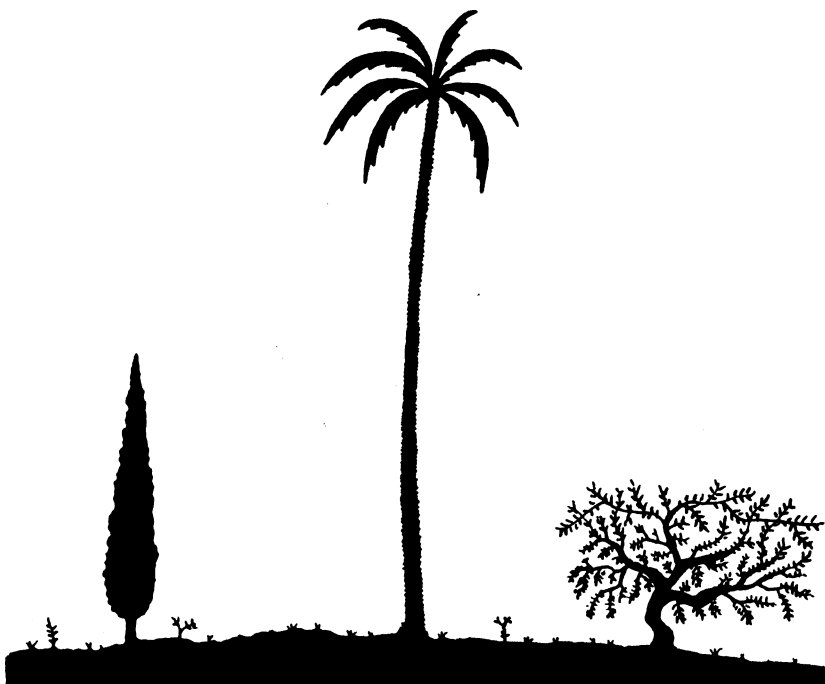
Reproducció autoritzada, sempre que no es faci amb algun tipus de finalitat comercial o lucrativa.

usuaris.tinet.org/jmsl/imaginari

Respectem la terra.

Damunt de la qual s'enlairen tots
els vegetals.
El seré i afusat xiprer.
I l'esvelta i fèrtil palmera.
La perfumada farigola i la
generosa olivera.

I totes les flors de colors que ens
alegren la mirada.

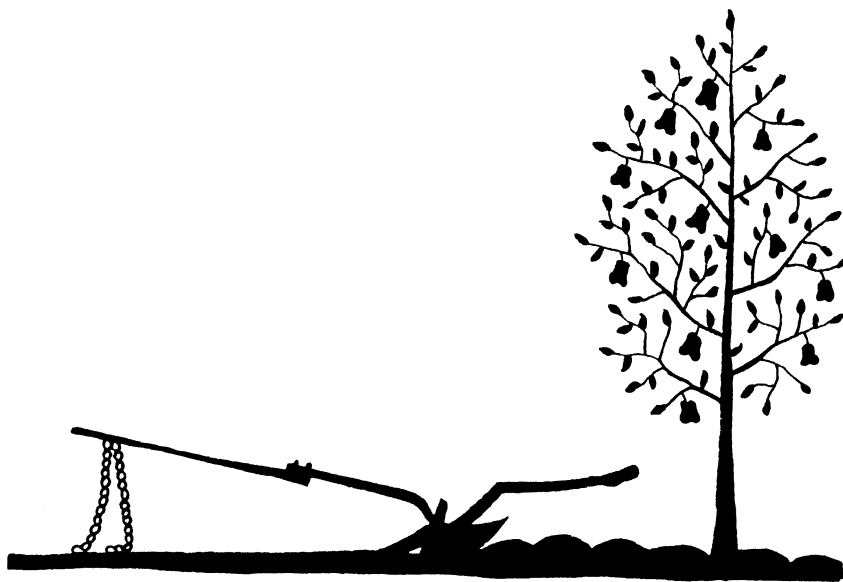
La terra que guarda en el seu
interior els minerals que els
humans aprofitem, el ferro, el
coure i l'estany.
I la sorra, la matèria primera del
vidre.

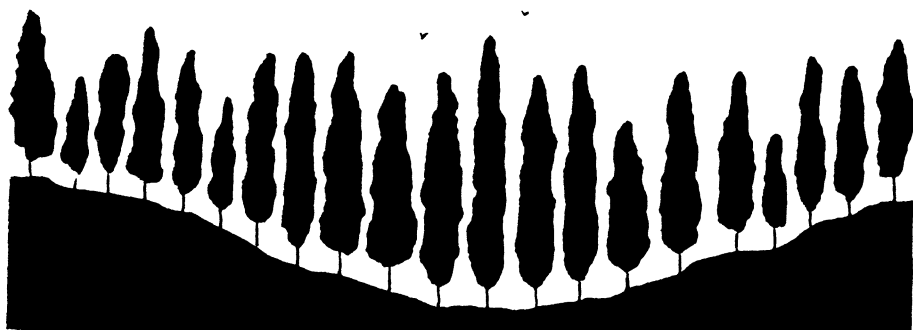
I que dona el guix al guixaire.
La calç a l'emblanquinador i el
ciment al mestre d'obres.
I la plàstica argila que es deixa
modelar a la teulera.

La terra fètil que, quan la rella o la fanga la capgiren, quan els arpiots l'engrunen o el curró l'allisa, lleva i fructifica generosament.

Perquè ella és la nostra llar.
I la llar de tots aquells altres
éssers vius, ocells, mamífers,
rèptils, insectes, que compartint
l'existència amb nosaltres, fan la
nostra existència joiosa i possible.

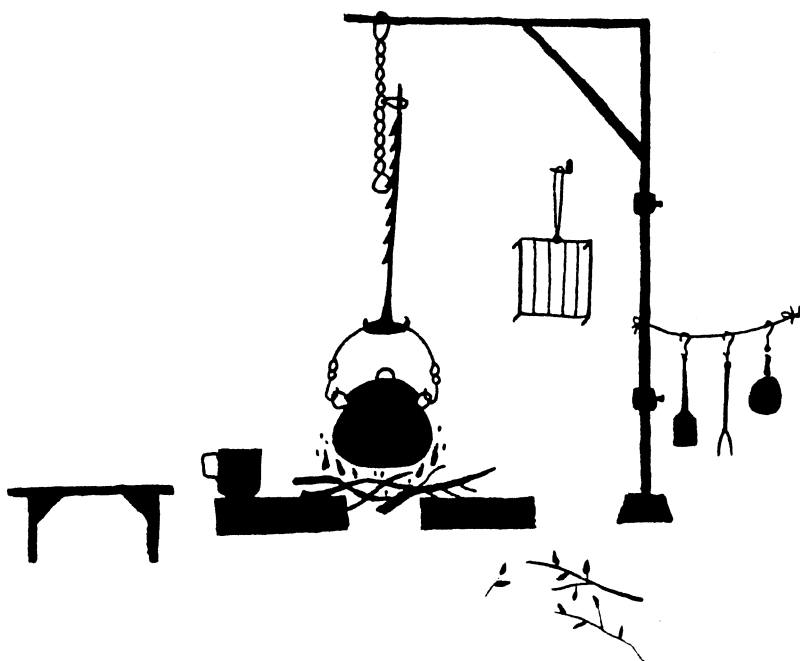
Respectem el foc.

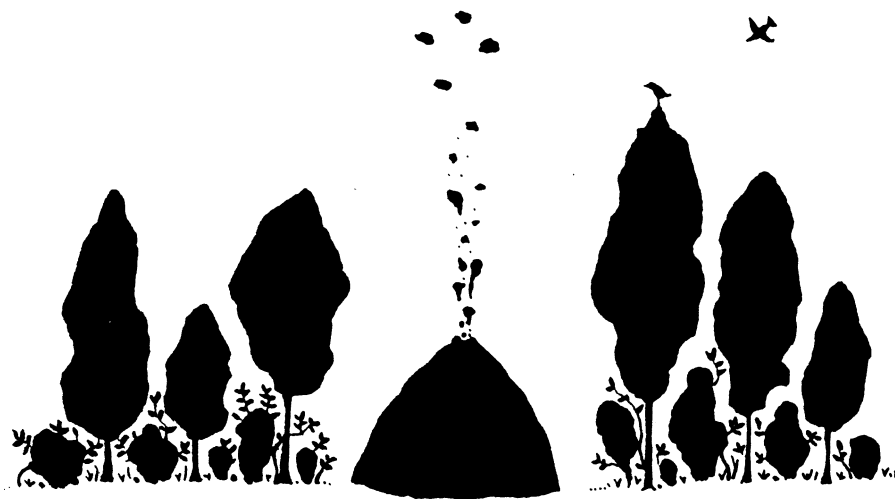
El foc que fet servir amb seny cou
la cassola que fa amb el torn el
terrisser.

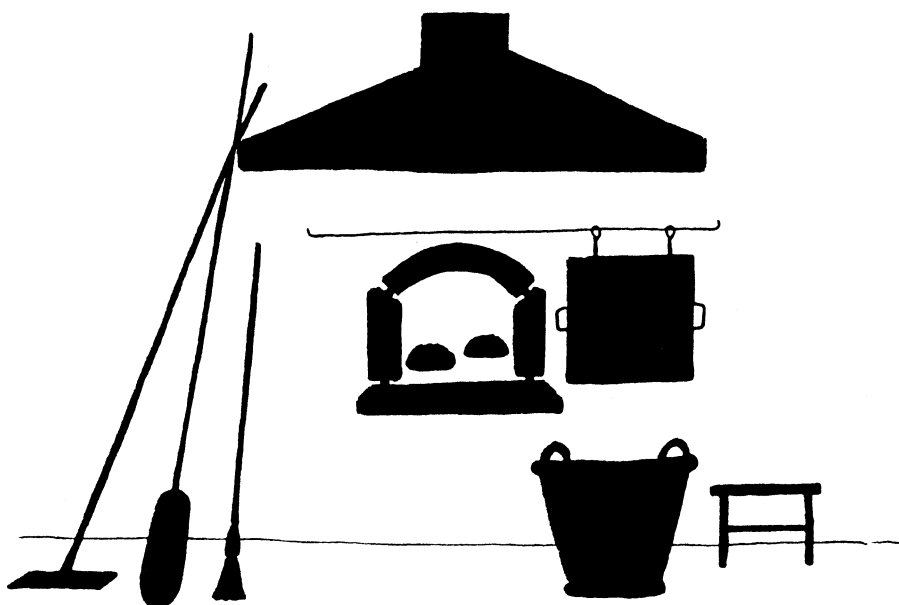
Que fon el metall que afaïçonat pel
ferrer es transforma en uns útils
cremallls.
I que fa bullir l'olla de la masovera.

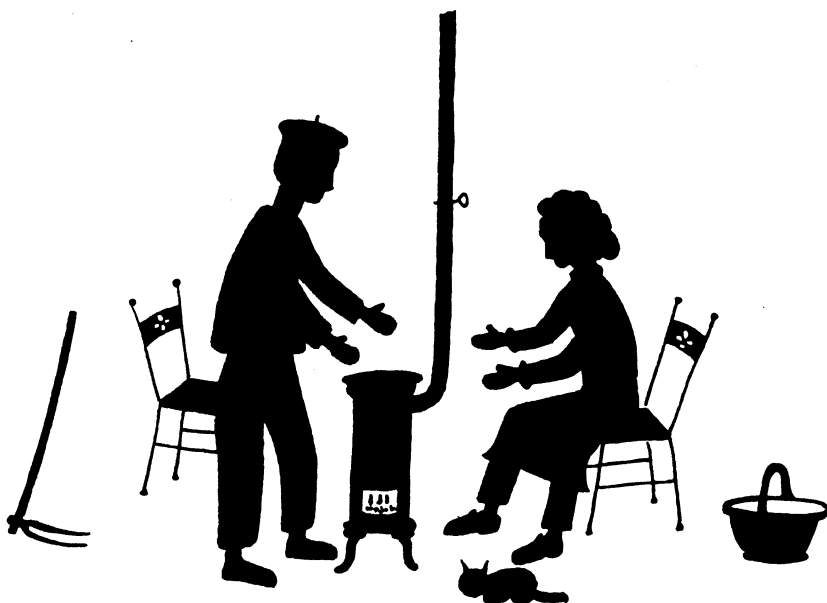
I, enmig del bosc, de mica en mica, dins de la foscor de la carbonera va fent el carbó del carboner.

I dins del forn del flequer va
daurant els pans rodons, i les
barres de quart i de mig, els
panets i els bastons, i les coques
de sucre i anís.

El foc poderós.
De vegades paorós.
Però dolçament amic quan, a
l'hivern, ens escalfa i ens fa
companyia.

Respectem l'aigua.

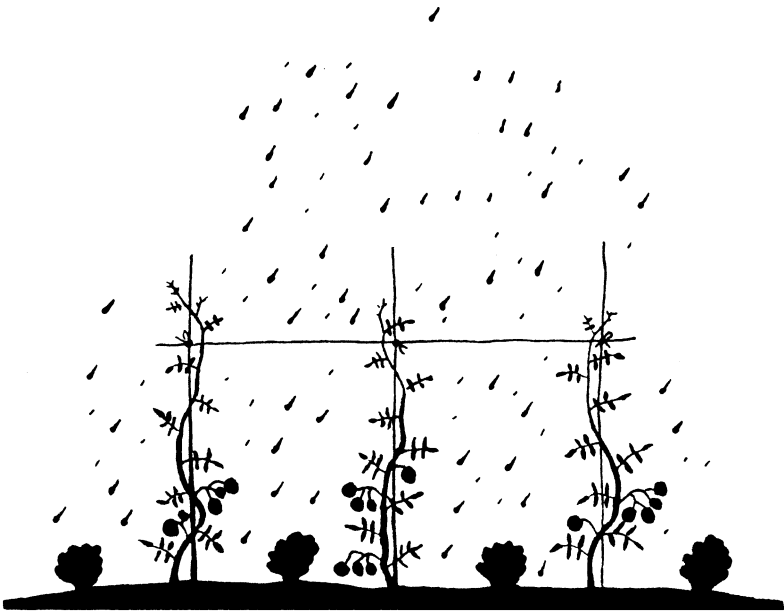
Perquè ella sadolla la nostra set.

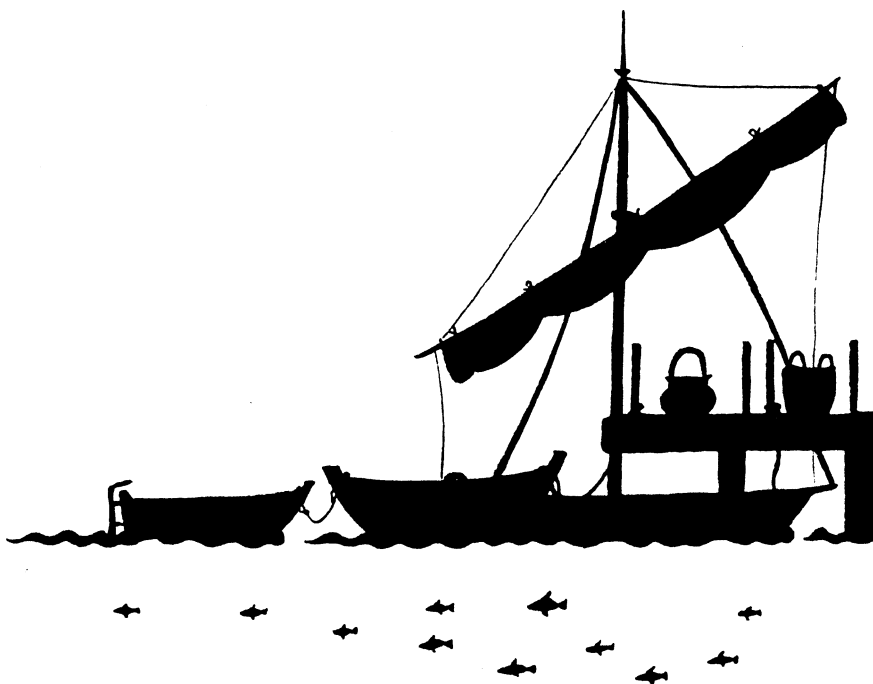
Davallant generosa, amara la terra
clivellada i eixuta.

I corrent per les regues de l'horta
alimenta els enciams i les
tomaqueres.

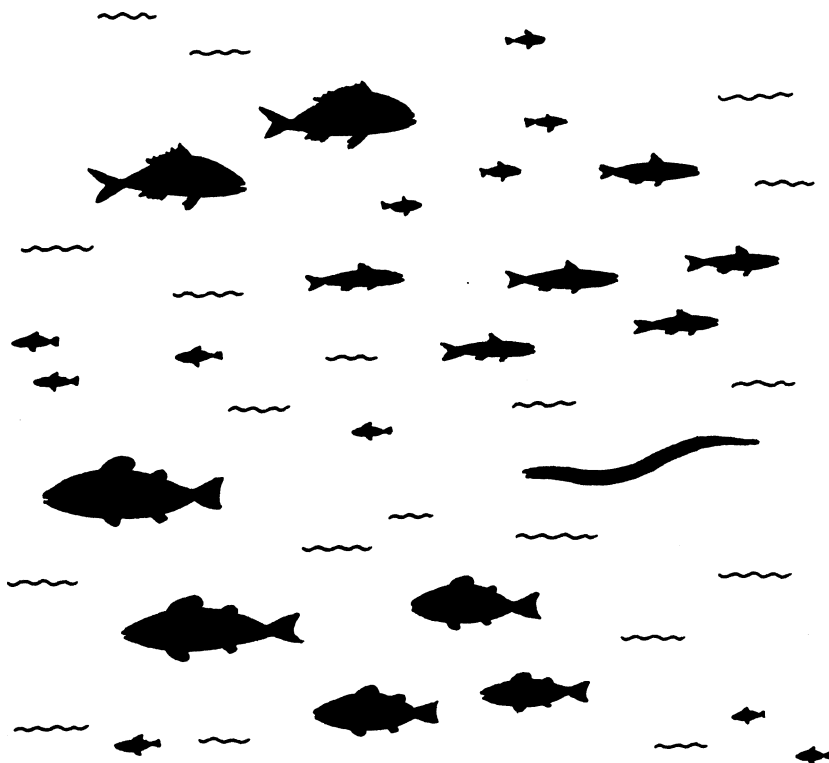
I transformada en saba s'enfila fins
les branques més altes dels suros
ufanosos.

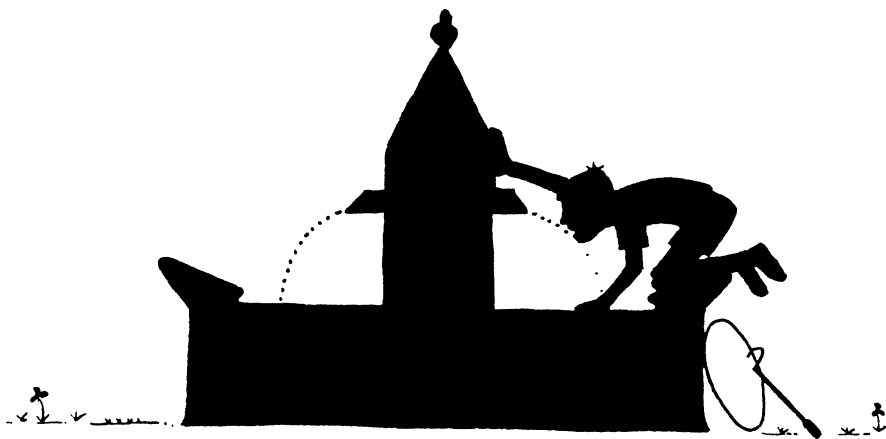
I s'enjogassa i fa rierols.
I s'agermana i fa rius.
I fa de camí a la barca i al veler.

I fa de paisatge a la sardina, al
seitó, a l'anguila, al lluç, al barat, al
congre i al surell.

L'aigua sense la qual, tots,
humans, animals, vegetals, no
podríem sobreviure.

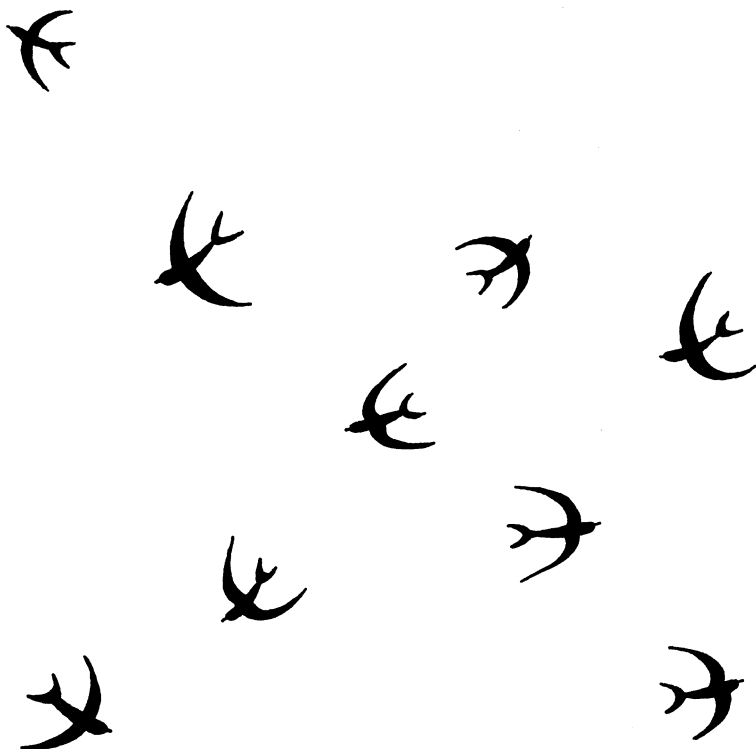
L'aigua poderosa.
L'aigua meravellosa.
Neta i transparent.

Respectem l'aire.

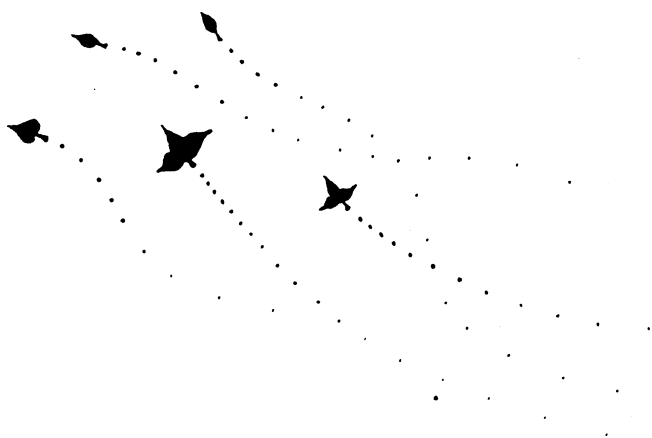
L'aire que solquen alegrement les
orenetes i els falciots.

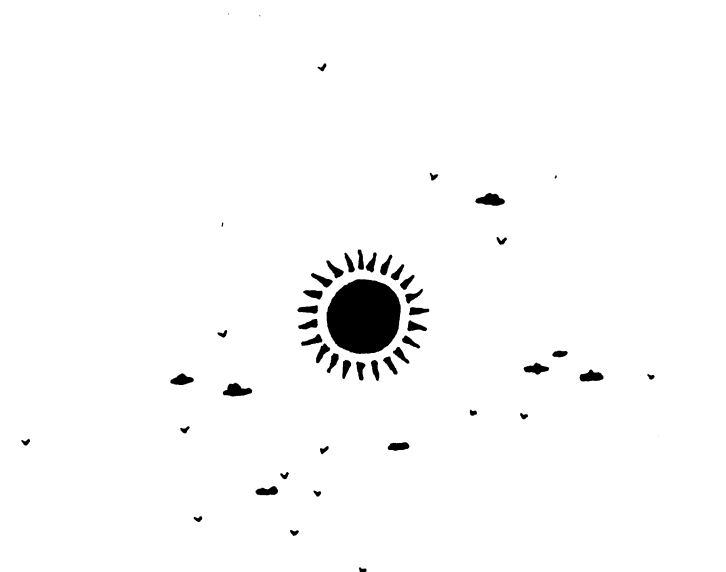
Que infla les veles dels velers dels
mariners, que fa girar els molins i
que eixuga dolçament la bugada
penjada a l'estenedor.

L'aire que respirem.
I el que bufa valent pel cim de les
carenes.
Poderós element.
Net, pur i transparent.

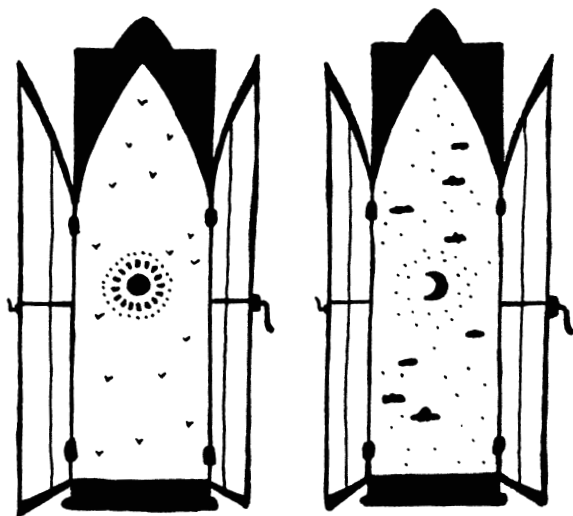
Respectem la llum.

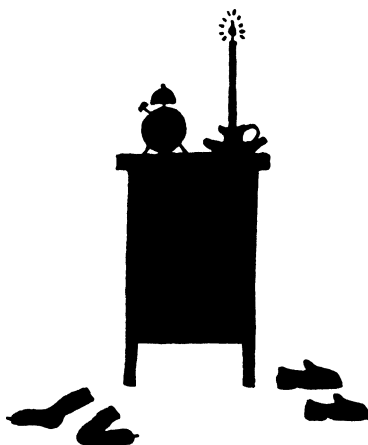
Origen de la vida.
Aliment de les plantes.
Alegria dels ulls.
Imprescindible companyia.

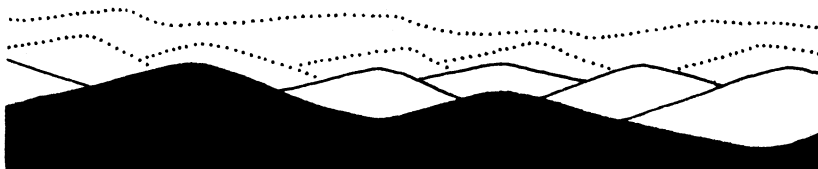
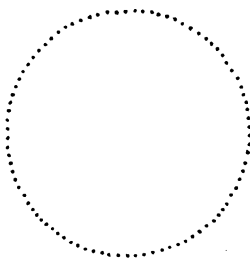
La llum resplendent i brillant del
sol.
I la llum misteriosa de la lluna i les
estrelles.

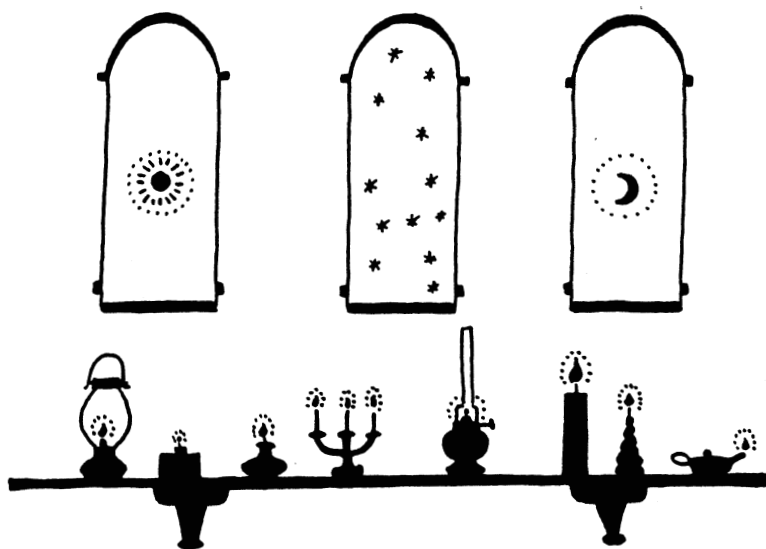
Sempre encisera.
Intima i modesta, d'espelma.
I encara més petita, la d'una petita
cuca de llum.

Poderosa també, com l'aigua, el
foc i el vent.
Enlluernadora damunt de la neu.
Encegador del enmig del desert.
I sense la qual, tanmateix, és
inimaginable la vida.

La llum canviant que il.lumina la
nostra gran família.
Tots els nostres germans i
germanes.

El germà horitzó.
La germana muntanya.
La germana sorra i la germana
rosada.
La germana falcilla i la germana
olivera.
I el germà boix, transformat en el
dolç germà flabiol.
La germana aixada i la germana
cassola, tan útils.
I el germà sembrador i la germana
modista.
I totes les germanes i els germans
diferents que ens envolten.

Estimem i respectem la llum.
La claror de l'esperit que, nodrint
tots els lligams de germanor,
nodreix la meravellosa joia
d'existir.

